

P R
O S T
O R

Carlo Masala Když vyhraje Rusko

Možný scénář

Co je vlastně na Ukrajině i v celé současné situaci v sázce, vyvstane zřetelně a vědomě teprve tehdy, když uvážíme, co se může stát, pokud právě všechno dobře *nedopadne*. Tento scénář předkládá pouze jednu, avšak ne jedinou možnost, jak by se situace mohla vyvinout. Nehodlám se v něm pasovat do role proroka. Jeho cílem je podnítit publikum k zamyšlení, k souběžnému uvažování a hledání dalších souvislostí. Protože důležitá je ještě jedna věc: podobné scénáře se nevymýšlejí „jen tak“ a nevznášejí se, jak se výstižně říká, ve vzduchoprázdnu. Většinou se inscenují proto, aby k jejich naplnění vůbec nedošlo.

**P R
O S T
O R**

P R
O S T
O R

Carlo Masala

P R
O S T
O R

Carlo
Masala

**Když
vyhraje
Rusko**

Možný scénář

přeložil Martin Pokorný

PRAHA | 2025

WENN RUSSLAND GEWINNT: EIN SZENARIO

Copyright © Verlag C. H. Beck GmbH & Co. KG, München 2025

All rights reserved

Czech edition © PROSTOR 2025

Translation © Martin Pokorný 2025

ISBN 978-80-7260-653-5

Obsah

Předmluva	11
V Pobaltí, za několik let	15
Ženeva, Palais des Nations, o tři roky dříve	19
Nový vítr	24
Moskevské tání?	26
Ukrajina po Ženevě: země v chaosu	31
Podmíněná obranyschopnost	36
Plán	43
Kidal, Mali, 2. února 2028: hra začíná	50
Brusel, 5. února 2028: spolknutá návnada	55
Jihočínské moře, 28. února 2028: pomoc od spojence	57
Seattle, 26. března 2028: naléhavá zpráva	62
Berlín, 27. března 2028, 4:20 hodin středoevropského času	67
Na zabezpečené telekonferenci, 27. března 2028, 8:30 hodin středoevropského času	71
Moskva, 27. března 2028, 9:00 hodin středoevropského času	76
Brusel, hlavní velitelství NATO, 27. března 2028, 14:00 hodin středoevropského času	84
Washington, Bílý dům, 27. března 2028, 14:15 hodin středoevropského času	91
80°49'35" s. š., 66°27'30" z. d. / 80.82 639°N, 66.45 833°W, 28. března 2028, 12:27 hodin středoevropského času	97
Brusel, hlavní velitelství NATO, 28. března 2028, 16:00 hodin středoevropského času	100
Ržev, Tverská oblast Ruské federace, 29. března 2028, 9:00 hodin středoevropského času	108
Moskva / Peking, 30. března 2028: nové centrum	113
Doslov	115

Předmluva

Hrdinka se ocitla ve zdrcující tísní: nedosáhne na pistoli, padouch ji drží pod krkem a letadlo plné trhavin se řítí na Bílý dům. Diváci ani nedutají. Situace se zdá bezvýchodná. A vtom... nečekaný zvrat! Agentka se figlem vysmekne ze sevření, chmátne po zbrani, strhne letadlo do výšky – jen taktak! Naštěstí všechno dobře dopadlo.

Už jsme si zvykli, že všechno končí happy endem. Děje se to v každém hollywoodském filmu – a stalo se to i v pětačtyřicátém a devětaosmdesátém. Ne hned, vždyť to by přece byla nuda, ale nakonec přišlo šťastné rozuzlení. Jistě: demokracie, Ukrajina, Západ jsou teď pod tlakem. Populisté ve volbách slaví úspěch za úspěchem, ruská vojska postupují, Donald Trump je prezidentem, nicméně vše se

nepochybně nějak vyřeší. Rusové na nás přece nezaútočí, demokracie to zvládne a Západ zůstane silný.

Jenže co když ne? Co když vyhraje Rusko?

Abychom vůbec pochopili, co je ve hře a jaká rozhodnutí povedou k těm či oněm důsledkům, je třeba mít na paměti, co by se mohlo stát. A v tom tkví výhoda uvažování ve scénářích. Nejen ve sféře vědy, ale i v politickém a vojenském plánování skýtá sestavování scénářů metodu, při níž se s ohledem na naléhavé tendence a události zinscenují varianty budoucího vývoje. Podstatné je, abychom vzali v potaz rámcové podmínky, ukazatele a faktory, které by mohly být pro vývoj určující, a tvůrčím způsobem rozvinuli potenciál aktuálního dění.

Scénáře náš myšlenkový prostor rozšiřují. Zamezují intelektuálnímu zpoždění a odmítají krátkodeché politické horizonty. Co je vlastně na Ukrajině i v celé současné situaci v sázce, vyvstane zřetelně a vědomě teprve tehdy, když uvážíme, co se může stát, pokud právě všechno dobře *nedopadne*.

Variantu, že Rusko na Ukrajině zvítězí, rozhodně nelze z okruhu možností vyloučit. A třeba ve chvíli, kdy tato kniha vyjde, už Rusko dokonce zvítězilo – koneckonců kdo to dokáže předpovědět? Za ruské vítězství ostatně považuji už fakt, ponechá-li si agresor území, které v současnosti okupuje. Přesto může být Ukrajina leckomu ukradená. A leckdo si nejspíš v duchu říká: Pokud tahle válka skončí, je to jenom dobře – zavládnou zase

normální poměry. Dejte Rusku, co chce, a bude klid. Opravdu? Vážně tu jde jenom o Ukrajinu? A co když představovala pouhý začátek? Co když se teď ve skutečnosti hraje o liberální uspořádání našeho světa, jenže my před riziky znovu zavíráme oči? Jak by vývoj mohl dopadnout – takovou otázku si klade scénář rozpracovaný v této knížce.

Budoucnost je vždy a všude otevřená. Nikdo ji s určitostí nezná a nikdo zároveň nedokáže obhlédnout veškeré faktory a kontexty, které ji ovlivňují. Tento scénář tedy předkládá pouze jednu, avšak ne jedinou možnost, jak by se situace mohla vyvinout, což musí mít čtenář neustále na zřeteli. Nehodlám se v něm pasovat do role proroka. Jeho cílem je podnítit publikum k zamyšlení, k souběžnému uvažování a hledání dalších souvislostí. Protože důležitá je ještě jedna věc: podobné scénáře se většinou inscenují proto, aby k jejich naplnění vůbec nedošlo.

Předložený scénář se opírá o reálná data i o odborné poznatky, jež jsem v posledních dvou letech prodiskutoval jak s množstvím kolegů a kolegů, tak s lidmi, kteří se na ministerstvech a ve štábech ozbrojených sil zaobírají otázkou, do jaké míry by mohlo ruské vítězství na Ukrajině ovlivnit budoucí podobu bezpečnostní politiky. Do textu se promítly poznatky z virtuálních vojenských her, jichž jsem se zúčastnil buď přímo, nebo v roli pozorovatele. Nicméně tento scénář jsem

v dané formě vypracoval sám – ve sféře bezpečnostní a obranné politiky se promýšlejí a probírají také jiné, dokonce i společný vojenský zásah proti členskému státu NATO. Zároveň ani přesto, že byl vypracován podle odborných měřítek, nejde o scénář striktně vědecký. Do hlavní linie textu jsou rozptýleny scény a dialogy, které čtenáři umožňují cítit se jako zúčastněný pozorovatel. Krom toho je celý vývoj podán značně zhuštěně. Ve skutečnosti by totiž všechny vylíčené procesy probíhaly na vícero úrovních: doprovázely by je nesčetné pracovní rozhovory, schůzky a nepochybně též stovky telefonátů či videokonferencí mezi jednotlivými aktéry. S ohledem na čtenářskou přitažlivost jsem však na jejich líčení rezignoval a omezil jsem se pouze na události zásadního významu.

Při práci na knize mi prostřednictvím rozhovorů a debat asistovala řada lidí. Rád bych jim na tomto místě vyslovil uznání. Mimořádný dík patří šéfredaktoru nakladatelství C. H. Beck Sebastianu Ullrichovi, který mě při psaní od počátku s pověstnou poklidnou profesionalitou podporoval a až do poslední stránky mi byl intelektuálním protějškem i brilantním editorem. Za mnohé vděčím rovněž svému akademickému kolegovi Martinu Schulzemu Wesselovi, jenž mě přivedl na myšlenku uplatnit analogii s remilitarizací Porýní.